

Ordförandens ruta

Förändringarnas Gårda

Jag återupptar min promenad genom Gårda, som i Gårdafolkets nr 3 avslutades vid Blekeallén, för att fortsätta söderut.

Det första jag kommer till är Gårdaskolan. När jag gick där i femte och sjätte klass hette skolan Nya Gårdaskolan och senare Underåsskolan. Denna uppfördes 1901 genom Örgryte Församlings försorg och skolhuset ser fortfarande hyggligt ut åtminstone utvändigt. Det är full verksamhet och skolan har blivit något av kulturhus. I Gårda Musikhus, som det kallas, finns det scener där många band "repar" och detta sker genom Sensus, som disponerar större delen av skolan. Även Västsvenska Musikakademin har lokaler här. I den f d gymnastikbyggnaden är det också verksamhet, framför allt på kvällstid då en Budoklubb har sin träning här.

Jag går vidare och kommer till P-huset som ser ganska bra ut från utsidan, för att vara P-hus alltså, i övrigt är det inte mycket att kommentera.

Promenaden går vidare ner mot ån till Ävägen 17 A-K. Detta är tidigare Kamgarmsfabriken som byggdes 1896. Byggnaderna ligger runt en gård med entréer till företagen och har renoverats och tillbyggt i omgångar. Hela kvarteret ägs och förvaltas av kommunägda Higab, som också har kontor här. Här finns många mindre och större företag i olika branscher som utbildning, kontor m.m. En byggnad som sticker ut är ett rött mindre hus som troligtvis är från sekelskiftet. Ett härligt litet hus som idag fungerar som kontor.

Tillbaka till Fabriksgatan Söder om P-huset ligger Fabriksgatan 38-42. Detta är Karbidkontorets gamla lokaler, nu med div verksamheter - bl.a. ligger GGPF:s föreningslokal här. Trapphuset är nyrenoverat och ny ytterdörr finns, men fasaden är ingen rolig syn. Man kan hoppas att fastigheten finns med i kommunens renoveringstankar.

Mitt emot vår föreningslokal ligger Brf Tornhuset där Tomtens Fabriker tidigare fanns. Byggnaderna omger en väldigt trevlig gård med planteringar och sittgrupper och öppnar sig mot ån. Föreningen bildades 1986 och består av 121 lgh i olika storlekar och är en s k 55+ förening. Vår medlem Rolf Arnolds-son, på bilden tillsammans med mig, bor här sedan några år tillbaka och trivs alldeles utmärkt.

Aktiviteten är livlig i föreningen med flera gemensamhetsutrymmen. Man har en egen matsal som

serverar lunch varje dag utom lördag. Varje person som bor i lägenhet här skall betala för ett visst antal måltider per år. Restaurangen är belägen i Tornhuset med sitt karakteristiska klocktorn, uppfört 1923, och som fortfarande är i bruk. Klockorna ljuder varje dag kl 9.00, 12.00 och 17.00 med korta melodier av Wilhelm Stenhammar.

Ny och gammal Gårdapojk. Foto Anndess

Miljön längs Ävägen är betydligt trevligare än vid Fabriksgatan, så jag fortsätter till Ävägen 18-24. Här fanns tidigare Apotekarnes Vattenfabrik som byggdes 1935. Förutom huvudbyggnaden är det tillbyggt fyra gårdshus som smälter väl in i det övriga. Verksamheten i gårdshusen idag är i första hand kontor. Arbetet med vatten fanns kvar till 1974, då man flyttade till Högsbo. Apotekarnes var då uppköpta av Pripps sen 1950. Efter det hade man museiverksamhet i fastigheten, som sedan övergick till kreativt centrum för musik, film och medieproduktion under namnet Brewhouse.

Promenaden avslutas denna gång på Gudmundsgatan. Kvar att berätta om är landshövdingehuset i denna södra del av Gårda, vars öde ännu inte är helt klarlagt. Detta kanske jag kan återkomma till vid ett senare tillfälle.

Slutligen önskar jag Er alla god fortsättning på det nya året och hoppas att vi ses igen under 2018, kanske till och med vid det första medlemsmötet siste januari.
/Dennitz Fredriksson, ordförande.

Kallelse till Årsmötet!

Du kallas härmed till föreningens ordinarie årsmöte, som sker i Nya Lundenskolans aula, **onsdagen den 28 februari kl 19.00**. Årsmötespunkterna blir de vanliga och dagordning och andra årsmöteshandlingar kan rekvireras via e-post eller vanlig post från styrelsen från och med 10 februari. **Samtliga medlemmar är varmt välkomna!**/Styrelsen

Årsavgiften 2018

Årsavgiften är oförändrad, 150:-, och vi ser helst att den är hos oss före 1/3, Plusgiro 42 55 82 - 4.

Kalendarium vårterminen 2018

Om inget annat sägs, Nya Lundensskolan, 19.00.

- 31 jan. Margareta Söderström, dotter till Västgöta-Bengtsson, den legendariske författaren och historieberättaren, berättar om sin far och hans verk.
- 28 feb Föreningens årsmöte. Särskild kallelse ovan.
- 28 mars Den förnämlige och mycket uppskattade trubaduren Berndt-Åke "GÅKE" Gunnarsson.
- 25 april Ukulelebandet! Svängig och glad musik!
- 15 maj (obs tisdag förmiddag). Vårutflykt till Knarrholmen. Guidning finns. Närmare besked om tider och om restaurangen är öppen eller om det bli picnic, fås i början på maj. Ring eller maila Anndess, kontaktpuppgifter sist i bladet.

HÄNT SE'N SÏST!!!

Mannekänguppvisningen

Hösten inleddes tidigare än vanligt med ett

medlemsmöte redan den 13 september då föreningen, kvinnor mest, samlades kring Titti Landgren från Seniorshop GBG, som med hjälp av mannekänger, från vårt egna led, visade snygga och sköna kläder för damer.

Jodå, det fanns jättefina herrkläder också, fast vi tre män på visningen fick

kolla utan mannekäng. Missa inte detta nästa gång, det var fina grejer! /Anndess

Bilden: Asta Jonsson bär upp snygga och sköna kläder

Från Nu till Förr

Anders och Per-Åke presenterade Gårdabilder i en omvänd ordning. Bildspelet startade i nutid 2000-talet och backade sedan tillbaka genom årtiondena till vår tids barns och ungdoms Gårda.

I sammanhanget poängterades att Gårda var ingen arbetarstadsdel utan snarare en typisk arbetarstadsdel.

Det var mycket intressanta bilder. Nostalgin väcktes lätt till liv när Anders och Per-Åke kom till 60-talet och ner till 30-talet. Där de flesta av oss åhörare kände igen sig sedan en svunnen uppväxttid.

Även tidiga bilder från 1900-talets början gav oss en uppfattning hur det såg ut på Gårda då.

Bildvisningen började och avslutades med en bild från 2000-talet på en idag vacker sträcka av Mölndalsån.

Denna å som kunde exponera sig i skiftande färgnyanser och varierande dofter fram till slutet av 60-talet. Sten-Åke Cederhök frågade en gång; "Hur hittar Mölndalsåa te havet? Jo, den loktar sej fram". Så är det ju inte längre som väl är.

Huvuddelen av detta unika bildmaterial kommer från Gårdapojken Ivar Olofsson och hans fars fotoalbum. Det vittnar om ett stort fotointresse. Gårdapojken Esse Kamph, som har lagt ner ett imponerande arbete med att scanna in Gårdabilderna som nu finns i GGPF:s bildarkiv, skall också ha en stor eloge.

Denna bildvisning rönt stor uppskattning av mötesdeltagarna. /Kenneth.

Föreningen firade 75 år!

De tu har äntligen blivit ett. Foto Roy Johnson

Den 6 oktober 1942 bildades Föreningen Gamla Gårdapojkar och på dagen 75 år efter detta bildande firade den nu gemensamma föreningen sitt jubileum. Jubileumsfesten, som lockade drygt 70 personer i form av medlemmar och en hel del "respektive", ägde rum "mitt i smeten", alltså ganska precis i hörnet mellan gamla Gårdavägen och Fabriksgatan, det som idag heter Gårdatorget. Restaurang MVG upplät sina fina lokaler och lagade en alldeles utmärkt middag till oss.

Mingel med bubbel. Foto Roy Johnson

Efter det inledande minglet i restaurangens foajé följde en livlig och uppskattad festkväll med inte bara härlig mat och dryck utan också tal, allsång och dansmusik, men framförallt det goda "tjötet" med många glada skratt i. En härlig fest!

I egenskap av hedersmedlem vill jag först tacka föreningen för dess generositet i samband med jubileumsfesten och sedan ge festkommittén (liktydigt med styrelsen?) en eloge för dess goda smak att lägga jubileumsfirandet där sådant onekligen hör hemma - på Gårda - och inte som man tidigare gjort någonstans i förskingringen.

Generositet och hemkänsla, det satt fint. Riktigt fint!
/Eivon Johansson

Gårdatjöt med mycket gott till bords. Artikel-författaren sitter nederst till höger. Foto Anndess

"Det beror på vem som lyssnar", sa Bert-Ove

Trubaduren, f d slöjdläraren, artisten, artistpappan mm Bert-Ove Lundqvist gav oss en magisk aften onsdagen den 25 oktober. Han hann inte leva så många år förrän dragspelet tog tag i honom; ett instrument som följt honom i 70 år nu och som nästan tycktes fastvuxet på hans kropp och där fingrarna rörde sig som lärkvingar när han satte sig till rätta. Bert-Ove tolkade bl a Evert Taube som är få förunnat att kunna och han behövde egentligen inte poängtera lyssnandets betydelse, för det var inget annat vi ville göra denna kväll.

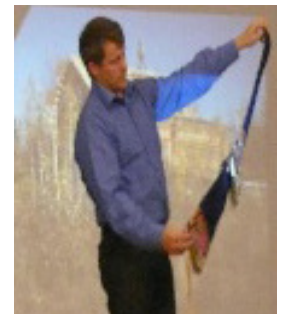
Många knappar på spelet och många strängar på lyran

Han var fascinerande både i sina berättelser och i sin musik och sång. Inte bara Taube, det var visor av Arne i Bora, om humrar, om sidvagnsmotorcyklar, det var berättelser ur livet, som hur han träffade den unga

och vackra Gerd på Billströmska folkhögskolan på Tjörn och hur deras kärlek fick båda relegerade, det var bara mittemellan sådär som virtuosen på dragspel visade sin förmåga. Plötsligt kom Andrew Walter farande, omväxlande med kärlekstolkningar och med goa skratt från oss. Och applåder, applåder, applåder. "Tiden går fort när man är lycklig", sa Bert-Ove, och här rusade den fram! Man förstår varifrån dottern och skådespelaren Maria Lundqvist fått sina gener.
/Anndess

Med kanot i indianland

Vid medlemsmötet 29 november berättade Mats Andersson från Sollebrunn om sitt indianäventyr med kanot längs den mäktiga Mackenziefloden i Canadas North West Territory. Han skildrade på ett fängslande sätt sina möten med björnar och udda människor i vildmarken och hur han blev vän med en indianfamilj i byn Fort Good Hope som ligger vid Polcirkeln. Av denna familj blev han erbjuden att delta i trapperliv med pälsjakt under vintern. För att klara den kalla vintern i vildmarken blev han av familjen utrustad med älgskinnsmockasiner, utterskinnsmössa och vantar av bäverskinn. Den planerade sju-veckorsresan varade i ett och ett halvt år. Efter sjutton år återvände Mats med sin nu tolvårige son. Det blev kärt återseende i Fort Good Hope byn. På bilden visar Mats det handgjorda gevärsfodral han fick som gåva av sina vänner.

Ett mycket intressant, fängslande och högst uppskattat anförande! /Kenneth

Åsså var det julfest...

Det sista för året av möten var julfesten i början av december. "Förr i tiden" bjöds "pojarna" in till "flickornas" fest, med julklappsdelning och allt, men sedan vår sammanslagning hade vi festen gemensamt från början.

"Den som väntar på nåt gott, får köa lite grann..."

Icke förty togs huvudansvaret för festen av de två styrelsemedlemmarna Kari och Ann-Britt och de skall ha ett stort tack! Nå, flera andra var med och jobbade också, det skall sägas. Gott och rikligt med julmat, och

gemensam sångövning bl a på "Sockerbagaren" där vi gemensamt sjöng att "men är du stygger så får du två"! Det är ju julens anda att vara snäll, inte sant? Så tack för 2017! /Anndess

MEDLEM I FOKUS

"Ja e nog en rekti gnällspik"

Fast inte ser det så ut, eller hur?

Den som har en sådan överraskande inledning om sig själv är **Sven Persson**, men vad han menade var mer att han betraktar saker och ting med ett kritiskt öga ibland och det är, tycker jag, en mycket god egenskap.

Född 1945 och hoppade under barnåren mellan adress Underåsgatan 16 och 14 några gånger i lägenheter av olika storlek och skick, innan han sedermera gav sig ut i boendevärlden på fler ställen än Gårda och sedan i slutet av 80-talet är det Härryda som gäller, i ett hus där han själv stått för det mesta byggandet.

Och byggande har det varit mycket av, även om det varit anläggning och Väg och Vatten som varit det stora i yrkeslivet.

Men vi backar bandet tillbaka till tiden på Gårda. Föräldrarna hade nått mogen ålder redan när de två barnen kom, Sven 1945 och syrran tre år senare. Föräldrarna hade vicevärdskapet och Sven minns att just de kvällar hyran skulle erläggas var barnens högtidsstunder då de andra hyresgästerna i huset kom och pratade på ett sätt man inte hann annars. Sven fick en bra och trygg uppväxt, var ett älskat barn, och även om pappa nog läskade ibland i större mån än Sven gillade, så var det aldrig något stort problem. Pappa, som hette Anders, arbetade kopiöst mycket, var ofantligt snäll och givmild och kunde ta folk av alla åldrar på ett väldigt bra sätt. Mamman Vilnas kallskänkeyrke grundlade också matlagningskunskaperna och -trivseln för Svens del och hon var den som utöver arbetet tog hand om skötsel och ekonomi i hemmet. "Klart bäst så", tycker Sven

I skol- och jobsammanhang var det Underåsskolan i sex år och en lärare där som propsade på att Sven

skulle gå vidare till realskola. Det blev Burgården för Sven, och sedan Bygg/Anläggning på dåvarande TGG (nuvarande Polhemsgymnasiet) och en gymnasieingenjörsexamen. I stort sett arbetade han på Skanska och med markarbeten hela yrkeslivet, faktiskt ända till 70-årsdagen. Han började som utsättare och hann sedan med både att vara arbetsledare och platschef.

Så hans barndoms drömyrken, lokförare, uppfinnare och maskiningenjör blev inte riktigt vad han tänkte sig först, men tågintresset är oförändrat än idag. Likaså det musikaliska intresset. Spelar egentligen gärna gitarr, men det är svårt att få till det att träna ensam på gitarren. Goaste musiken är t ex låtar av Sven-Ingvars, Spotnicks, Creedence Clearwater Revival men flera andra uppskattas också. Trädgårds-påtande blir det till nöds och aktieintresset har kommit till de senaste åren.

Idrott då? Nej för tusan! Körde hellre lådbil än kickade boll.

Barndomens blygsel och vandan inför att tala inför folk gav med sig med åren, som väl var, men också detta att tappa hår i tidig ålder var också något som Sven fick lära sig leva med. Och han kan allt det, märker jag. Han ser sig som en glad person och hans leende är fantastiskt vackert. Jag är glad över att jag fick träffa och prata med dig, Sven. Du har mycket att berätta och jag vill uppmana våra medlemmar att kolla mer med honom; där finns mycket att lyssna till. Hans historia skulle kunna räcka hela *GÅRDAFOLKET* ut. /Anndess

Det är något bortom bergen...

Vi var några småkillar som bodde på Kobbarnas väg, Sture Krokström, Sture Jessing, Leif Matsson på 36, Ove Pettersson och jag på 38, som så fort vi fick tillfälle klättrade uppför Ranängsbergen. Vi var alla födda -39. Gunno, som var ett år yngre, platsade inte. Dessutom bodde han på 34, i ett annat kvarter. Måste varit åren 48-49.

För det mesta höll vi till på vänstra sidan av St Pauligatan - Petterslia som den kallades - den branta backen som går upp till Lunden. Det var med en skräckblandad förtjusning. På kullen ovanför höll ju Lundenkillarna till. Fienden nummer ett. Många bataljer utkämpades under åren, i synnerhet kring tiden efter jul då utslängda granar var hett åtråvärda, och dagarna före påsk då påskelden skulle skyddas. Ytterst sällan vågade vi oss upp.

Jag vet inte hur ofta jag satt däruppe och drömde och fantiserade om världen utanför Göteborg. Skulle jag få se den? Den som finns bortom bergen. Utan någon som helst religiös anknytning, som Dan Andersson i sin dikt, snarare en nyfikenhet och upptäckarlust. Då sträckte sig synfältet bara till

kranarna i hamnen som skymtade långt bort. Det har vad jag förstått präglat mitt liv.

Påskan 1954 tror jag det var, - Bertil L och Dennitz F kanske vet mer - skulle i alla fall jag ut på min första utlandsresa; Sune Steen var med också. Till Fredrikshavn med Kronprinsessan Ingrid. Båten avgick på den tiden från Stenpiren. Jag minns att vi satt på akterdäck. Solen sken, röken steg upp från skorstenarna på Röda Bolagets bogserbåtar som låg strax intill. Detta var ett äventyr. På outgrundliga vägar lyckades vi tillskansa oss en liten flaska Courvoisier från Taxfree. Väl framme vandrade vi runt i stan. Bara det att man kunde få en starköl på närmsta hak var tillräckligt. Elefantöl var det som gällde. Minns också att det var första gången jag smaskade i mig glassbåtar. Kontraster minsann. Har för mig att vi var iväg en gång till.

Några år senare. Ny utlandsresa. Nu vet jag bestämt att det var 1958. Också påskhelgen. En skara glada gossar, Dennitz F, Leif Steen, Ingmar Gustafsson från Vidkärr och jag äntrade Danmarksbåten. På kajen i Fredrikshavn väntade Nordpilen. Målet för resan var Hamburg. Efter att ha rest genom hela Danmark kom vi till Altona järnvägsstation. En förstad till Hamburg. Nu var det inte fråga om vad som fanns bortom bergen. Mera vad som fanns på Reeperbahn. Vi hade väl hört en del. Vad som utspelades där är i minnet gömt. För säkerhets skull gjorde vi om resan nästa år, ifall vi hade missat något.

Nu, nästan 70 år efter den lille killens drömmar på berget. Hade han kunnat föreställa sig vad han skulle få uppleva och sett runt om i världen. Kuskat runt i USA, säkert 2000 mil, kanske dubbelt så mycket i Europa. Legat sjuk i malaria i en liten stad vid Victoriasjön i Kenya. Upplevt ett antal sandstormar och varit mitt i en av Algeriets värsta jordbävningar. Medverkade i räddningsarbetet. Fick hjälp av Olof Palme, indirekt, att komma ur en svår situation. Blev ombedd att inte gå ut med det. Nu kan jag nämna det. Var i Sarajevo efter kriget. Blev instängd då Nato började bomba Serbien och Kosovo. Fick fly genom serbkontrollerat område i en bil som tillhörde före detta inrikesministern tillika polischef och chef över hemliga polisen, vilket jag inte visste då. Därav förklaringen till att vi inte blev stoppade. Sedermera erbjuden att ta hand om ett byggbolag som ägdes av denne man. Hoppade av då jag märkte att jag hamnat i en maffiagrupp. Men allt det där är helt andra historier. /Lorra (Lars-Erik Ekström)

MEDLEM I FOKUS

Välorienterad Gårdapojk

Hasse Carlsson är uppvuxen på Södra Gubberogatan 19 (mittemot Turionhuset) där han bodde med pappa, mamma och storasyster Mona, som förresten varit ordförande i Gårda flickorna under många år. Hasses pappa hade lastbilsåkeri och garaget fanns i Turionhuset. Så det blev tillfälle att åka med pappa ibland. I övrigt var det ganska gott om kompisar runt Södra Gubberogatan bl.a. Lutz Wiklund på nr 17, Claes Göran Sköld på nr 7, och Kjell Hansson, som bodde ovanför den zoologiska affären vid Duvslagsgatan/Kobbarnas väg. Lite längre bort, vid Lilla Källhusgatan 4 bodde "Kenta" och "Pära". Grabbarna satt ofta i pannrummet i huset på Södra Gubberogatan 6, där Egil Johansson bodde, för där var det varmt och skönt på vintrarna.

Somrarna tillbringades alltid i sommarstugan på Malevik. Hasses föräldrar hyrde ett ställe där av Roy Johnsons föräldrar.

Skolgången började, som för de flesta Gårdabarn, på Gårdaskolan. Hasse gick i Linnea Johanssons klass de två första åren och därefter, t o m 6:e klass, för Vera Holmström. Han fortsatte sedan två år, de sista åren i folkskolan i Otterhälleskolan, tillsammans med många andra Gårdapojkar för läraren Karl Erik Eriksson.

Sedan blev det yrkesskola till snickare där Hasse gick i samma klass som kompiserna Olof.

Snickarådran väcktes nog egentligen till liv i samband med att Hasse och Kenta var med och startade bygget av hockeyrinken vid Willinsbron. Sarg och en del övrig utrustning kom från Katrinelundsrinken när denna revs. Hasses pappa ombesörjde transporten av materialet. Vatten till hockeyrinken ordnades med slang och spänner från gårdspumpen på gården intill.

Som ett led i yrkesskolverksamheten ingick praktik på sk lärlingsbygge i Biskopsgården.

Efter danskurs på "Björkmans Dansinstitut" ihop med bl a Pära och Kenta var det dags att ge sig ut på dansbanorna i Göteborg med omnejd. Favoritstället var det så populära dansstället på Idrottshallen i Kungälv. Där träffade Hasse sin Siv 1965.

Militärtjänstgöringen gjordes på I 16 i Halmstad 1967-68 och efter MUCK blev det snickarjobb på Gbg Stads Bostadsföretag ett kort tag. Han gick över till And. Diös Byggnadsfirma i Mölndal, började sedan på Walter Lundborg och arbetade sedan på olika arbetsplatser under femton års tid år. Hasse blev

sedan lagbas och engagerade sig fackligt i Bygg 12:an från 1975.

Hasse och Siv bildade familj, köpte tomt 1970 och det blev ett arbete med schaktning och bygg av det nya huset vid barndomens sommarställe i Malevik, där familjen flyttade in året efter. Familjen fick tillökning med en dotter efter ytterligare två år, och två år senare en son och en dotter tio år efter sonen. Men också hundar, Shetland Sheepdog, har under de senaste tjugofem åren ingått i familjen.

Hasse gick vidare i studier med kvällsplugg sig vidare på kvällarna vid GAF under tre år och blev därefter erbjuden fast tjänst inom områdena Ekonomi och HR (personal) på Bygg 12:an 1982. Trivdes med detta, men blev åtta år senare "headhuntad" av Riksbyggen där Hasse sedan arbetade fram till sin pension 2012.

Han blev medlem till Gamla Gårdapojkar 1999 och sedan tio år tillbaka utgör han hälften av föreningens valberedning.

Idrotten har alltid haft en framträdande roll för Hasse. Den idrottsliga karriären inleddes egentligen med att Hasse och Kenta började springa i Skatås regelbundet och han verkar faktiskt inte ha stannat än! Han började orientera i IFK Göteborg i början av åttiotalet och är fortfarande mycket aktiv inom denna sport. Han har under 2017 deltagit i inte mindre än drygt fyrtio (!) orienteringstävlingar både i Sverige och utomlands och med varierande framgång. Hasse är allmänt idrottsintresserad och är dessutom aktiv golfspelare i Forsgårdens Golfklubb. Hasse gillar också att ge barnen en hjälpsam hand på deras hus för snickarfärdigheterna sitter i än. Det är fullt upp således.

På somrarna rattar Hasse och Siv husbilen till olika orienteringstävlingar i Sverige. Hunden är med förstås. De gör också rena husbilsresor runt i Europa och favoritmålen är Moseldalen och områdena runt Gardasjön i Italien.

Avslutningsvis kan man säga att Hasse är en Gårdapojk som har orienterat sig fram i livet med ett flertal aktiviteter och på olika sätt; en mycket aktiv person detta! /Kenneth

Katrinelunds ungdomsgård

Del 2, minnen från Gården

Den första delen om Katrinelunds ungdomsgård handlade om verksamheten sett utifrån, hur den organiserades, dess historia, dess blomstring och dess nedgång. Men i en sådan beskrivning fattas det ändå hur man hade det på gården, vad man gjorde och vad man minns, de som var unga då och tillbringade mer eller mindre tid där.

Jag vill lägga till det personliga perspektivet, Ungdomsgården sedd inifrån från de unga själva. Sådana minnen kommer inte upp bara för att man

kallar på dem, utan det krävs egentligen ett gemensamt samtal, ett "tjôt" för att det hela skall poppa upp. Här ett par sådana röster:

AJ: Alla skulle ju göra allt på Härsjönäs, men då det var dags att tömma latrintunnorna tyckte flickorna att det var för äckligt bara att se, för att inte tala om att stå i lukten, så de ville låta killarna sköta det där själva. Sigge ville inte gå med på det så han tvingade flickorna att i alla fall vara med när tömningen skedde ute i skogen.

MP: Jag gillade mycket att vara på Gården. När jag gick och "läste" ansåg inte "läsprästen" att det var lämpligt att vistas på ungdomsgård då man skulle vara koncentrerad på högre ting under den tiden i livet. Speciellt var det olämpligt att vara på gården då om man var flicka.

BB, Kusin till MP: Utöver det där att vara på gården medverkade eller stödde Sigge Lie annan ungdomsverksamhet som gjorde att man sökte sig utåt, till Gillet och dansen där t ex. Ja, vi talar om mitten av femtiotalet nu, då flickorna markerade sin grupp med svarta dufflar, smala svarta stuprörsjeans (till skillnad från "siskornas" beige och killarnas "farmarkalsonger"), att gilla den första rocken (Bill Haley, Little Richard t ex). Men det var mycket på Gården med, bordtennis, kurser, bl a i steppdans och ungdomsdans i Röda Ladan.

LC: Jag kom till Katrinelund sent under dess verksamhet (Kring 1962), inga pingisbord var kvar längre, och egentligen inga vuxna man kunde ty sig till där. Allt tycktes vara på avveckling.

Men i foton kan man få en uppfattning av det som inte finns ord för, kamratskapet.

Kamratskap på Härsjönäs 1954. Foto Reidar

Fotografen till ovanstående bild, Reidar, är förstås en rik källa till kännedom om saker som hände på Gården. Utöver föreståndaren och anställda assistenter fungerade några ungdomar, däribland Reidar, också i en sorts assistentfunktion. Här är en bild på honom, publicerad i hädangångna Aftonposten

i januari 1953, som en illustration till kurserna i matlagning:

Bearnaisesås enligt Reidars egen uppgift. Fan tro't.

Ett försök i likhet med denna publikation gjordes också, men det spritduplicerade bladets namn är idag för mig obekant. Nedanstående bild för nummer 2, 1956, "försättsbladet" alltså, är målad av konstnären Karin Järup. Denna bild andas verkligen just femtiotal, eller hur?

Karin Järup gifte sig så småningom med den assistent på Gården som just stod bakom det i förra spalten visade omslagsblad, Rolf Hartvig.

Katrinelunds ungdomsgård hyste under sin storhetstid många människor som gjorde sig kända också i andra sammanhang. Bland dessa kan nämnas "Sigge" Lie, föreståndaren, som med tiden blev chef för samtliga ungdomsgårdar i Göteborg och assistenten Ulf Svensson som sedermera blev kommunchef i Kolmården och var tongivande i skapandet av den idag så berömda djurparken där. /Anndess

Fotnot: Bilden på gården är från GGPFs arkiv

Ny logga!

Kolla in nya loggan! Nya föreningsnålar finns också, 50 kr st, både med och utan lagerkrans. Köp köp!

Kaggeledsgymmet...

... det på Kaggeledshus, har nytt på maskinfronten och en del nya redskap. Men vaaaa är läsarna från *GÅRDAFOLKET*??? Va, begriper de kanske inte hur bra sådant är för konditionen, styrkan och balansen, va? Och GRATIS är det dessutom! HURRA!

Bild- och Gårda kunskap

Vinn på mötet!

På denna bild från 1956 ser vi en buss med bekant linjenummer, 40. Vilket var året linjen startade?

A./1943. B/1946. C/ 1949 //Roy

Bland de rätta svaren drar vi minst tre pristagare bland dem som kommer på medlemsmötet 31 januari. Förstapris: Inträde+fika+10 lotter. Andrapris: Inträde+fika. Tredjepris: 10 lotter.

Ring in eller skriv ditt svar senast 28 januari! Tel/mail finns nederst på sista sidan.

MEDLEM I FOKUS

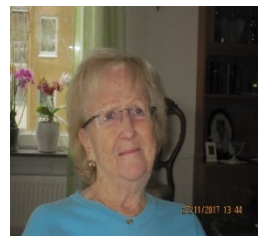

Gårdaflicka med Energierfarenhet.

Kerstin Olsson, f. Karlsson, har varit medlem sedan januari 1999. Hon flyttade till det nybyggda huset på Rantorget 8 som 3½ åring och hennes pappa var med och byggde huset, som Kerstins föräldrar senare köpte. Huset såldes dock till Familjebostäder inför rivningen 1982.

Kerstins bästisar var Ulla Britt Ström som bodde på Soldatvägen och Gunnel. Kerstin och Ulla-Britt umgås fortfarande. Hon har förstås åtskilliga minnen om äventyr från uppväxten på Gårda. Exempelvis när det kom Tivoli eller Cirkus till Cerestomten, vad spännande detta var, och även när man byggde påskbrasan, som fick sättas under bevakning så att den inte skulle börja brinna före påskaftonen. Kerstin var med i scouterna vid Missionskyrkan under några år och jobbade vid 14 års ålder som lekledare i Överåsparken, det var ju inte fel att tjäna lite extra fickpengar.

Sommarloven tillbringades ofta vid pappans barndomshem i Komperöd utanför Ucklum. Där levde man ett riktigt

bondgårdsliv med allehanda djur och dessutom kunde man hoppa i ladan och åka hölass vid höbärgningen. En del under somrarna var hon också vid Kåsjön där Gunnels föräldrar hade sommarhus.

Skolgången började vid Gamla Gårdaskolan under första och andra läsåren och därefter blev det Odins-skolan till sjätte klass. Hon fortsatte sedan i realskolan på Burgårdens Samrealskola. Efter realen började Kerstin arbeta på GP:s sätterikontor och därefter fick hon jobb på Systembolaget.

Den idrottsliga karriären var något sporadisk, men Kerstin var ofta på Valhallabadet och simmade ihop med kompisarna. I övrigt var det gärna långa promenader men den viktigaste fritidssysslan var dans på Rondo och Jazzen. Det var här hon och hennes man Evert träffades 1955. De gifte sig efter ett par år och de fick en lägenhet i fastigheten på Rantorget 8, alltså där hon bodde redan som barn. Familjen utökades med två barn och för att få mer utrymme för familjen byggde de båda ihop två enrumslägenheter till en trerummare. Kerstin var aktiv i gymnastik i slutet på 50- och i början på 60 talet men bygget av den nya sommarstugan på Härön utanför Tjörn tog en hel del av krafterna och intresset ifrån gymnastiken. På Härön hade familjen en större öppen båt som användes för bad- och fisketurer. Sommarstuga har familjen fortfarande kvar, men det är de två barnen och barnbarnen som huserar där numera.

Efter att ha varit hemma med barnen bestämde sig Kerstin i början av sjuttiotalet för att åter ge sig ut i arbetslivet. Hon fick då en anställning på Energiverken vid Rosenlundsverken och därefter fick hon tjänst på Energiverkets försäljningsavdelning lokaliserad till den gamla Cerestomten. Nära och bra till jobbet från Rantorget! År 1982, när fastigheten på Gårda sålts och skulle rivas, flyttade Kerstin och Evert till Kålltorp. Fritiden ägnades mest åt familjen och sommarstugan. Då maken var dragspelsvirtuos och medlem i Göteborgs Dragspelsklubb förekom det en hel del resor i Sverige till olika dragspelsstämmor.

Kerstin blev medlem i Gamla Gårda flickor i januari 1999 efter påstötning av gamla bästisen Ulla-Britt och hon har bl a varit v ordförande i GGF. Hon sitter idag också, representerande GGPF, i Samverkansgruppen för pensionärsföreningar inom Stadsdelsförvaltningen Örgryte-Härlanda, som ju GGPF hör till administrativt.

Sedan två år har det inte blivit så mycket med den gamla fritidsfavoriten långpromenader, då hon haft problem med fötterna. Men humöret är det inget fel på minsann! /Kenneth

TILL SIST...

...vill vi i redaktionen, dvs Kenneth och Anndess, tacka våra medlemmar och andra läsare för ännu ett år med detta medlemsbladsprojekt och med alla er läsare förstås!. Och naturligtvis tackar vi för och är jättegglade för alla lovord och uppmuntrande tillrop som kommit oss till dels från våra läsare. Då är det kul att hålla på!

Och ännu mer "TILL SIST" ...går vi mot vi ljusare tider igen, fast det inte precis märks när denna lilla skrift når dig, Gårdapojk såväl som Gårda flicka. Men snart märker vi det och när årsmötet är klart är det inget snack om saken, ljuset är tillbaka.

Årsmötet, ja! Sedan 80-talet har det successivt blivit allt svårare att få tag i människor som vill arbeta i styrelser. På förfrågan brukar folk titta ner och åt sidorna och snabbt mena att de har så mycket annat att göra. Men så bra då! En gammal regel från yrkestiden för min (Anndess) del är att om man skall ha saker gjorda skall man gå till dem som har mycket att stå i och akta sig för... ja, du förstår!

För att föreningen skall leva vidare vill man ju, bara "någon annan" gör jobbet. Visst är det jobb, men det är ett VI i det arbetet, vi hjälps åt, har en god kompisanda i styrelsen, där var och en bidrar med sitt. INGEN KAN GÖRA ALLT, MEN ALLA KAN GÖRA NÅGOT! Så, pöjkar å flecker, om Valberedningen (Hasse och Roy) hör av sig så tacka ja. Utan dig och dig och dig och mig och dig och dig blir det ju för fasen ingen förening!

Och apropos ljusare tider, så glöm inte våra planer på en **VÅRUTFLYKT tisdagen den 15 maj** till Knarrholmen, som ju närmast varit en institution för sommarvistelse för många. Knarrholmen donerades 1940 av Axel Ax:son Johnson till Götaverkens arbetare och holmen ägdes till 2014 av IF Metall och Handels avd 24. Vi får en väl påläst guide också! Vi vet inte riktigt om restaurangen är öppen den 15 maj, men till dem som anmäler sig till Anndess, senast en vecka före, alltså 8/5, berättar jag om vi får ta eget fika med eller om lunchen kan köpas på plats. Festfixaren Anita Löndén-Hansson meddelar att *Färjan Fröja går från Saltholmens brygga dessa dagar kl 08:58, ankomst Knarrholmen 09:13. Retur kl 14:50 via Stora Förö, ankomst Saltholmen 15:17.*

Men vi har förstås annat att bjuda på. Denna kommande termin har vi två högklassiga musikframträdanden av GÅKE och Ukulelebandet. Och ÅRSMÖTET förstås den 28/2! Kolla du på Kalendariet igen! Och VÄLKOMMEN!!! /Redaktörerna och alla andra i styrelsen

Medlemsblad för *Föreningen Gamla Gårdapojkar & Flickor*

Red Anders Lundberg tel 0706-151326, e-post: anndess@icloud.com

Red Kenneth Johnsson, tel 0702-213773, e-post: johnsson.ke@telia.com